

شہونم

ھونراوہی (30)

اگر به بادہ مشکین دلم کشد شاید

دلم به بادہی خوشبو روايه گهر رایه
که بونی چاکه له زوهد و ریایه را نایه
هموو جیهان به تهمابن ههلهم بکهن له ئهون
ئهنم ئهویستم و سوورم به ئهمری ئهو خوايه
هومیدی فهیزی کهریمت ببی له خولقی کهریم
دهبهخشی سووچی هموو عاشقانی دنیايه
به ئهو هومیدهیه دل سالیکهله حهلقهه زیکر
که حهلقهیهک له سهری زولفی یاری بردایه
ئهنو که جوانی خودا داویهپیت و بهختهوهری
نیازی چت به خهنه و رهنگ و نال و الایه
ههواکه دلکەشە،مه‌ی بی غهشه و گهشه چیمهن
ئهویسته ههس دلی خوشی دهوی که بم بایه
ئهگهرچی بووکی جیهان زور جوانه بشزانه
که ئهو به شهرمه ژنه مارهیی له کهس نایه
له سهرو و لاله و گول خالی نابیی ئهو چهمهنه
یهکی که رویی یهکیکی تری له جیگایه
لهدل ههوالی سروشتم مهپرسه ببینه
که پیت دهلی و هکوو ئاوینه ههسچی تیی دایه
به گریهوه وتم ئهی ماهروو ئهوی چ دهبی
کههم بکهی بهدلی خهسته شهکره شیفايه
بهخهندهوه وتی حافر توخوا سزاواره
به ماچی بیخهیه سهس مانگی رومهم سایه؟

حافزی حهقیقی

